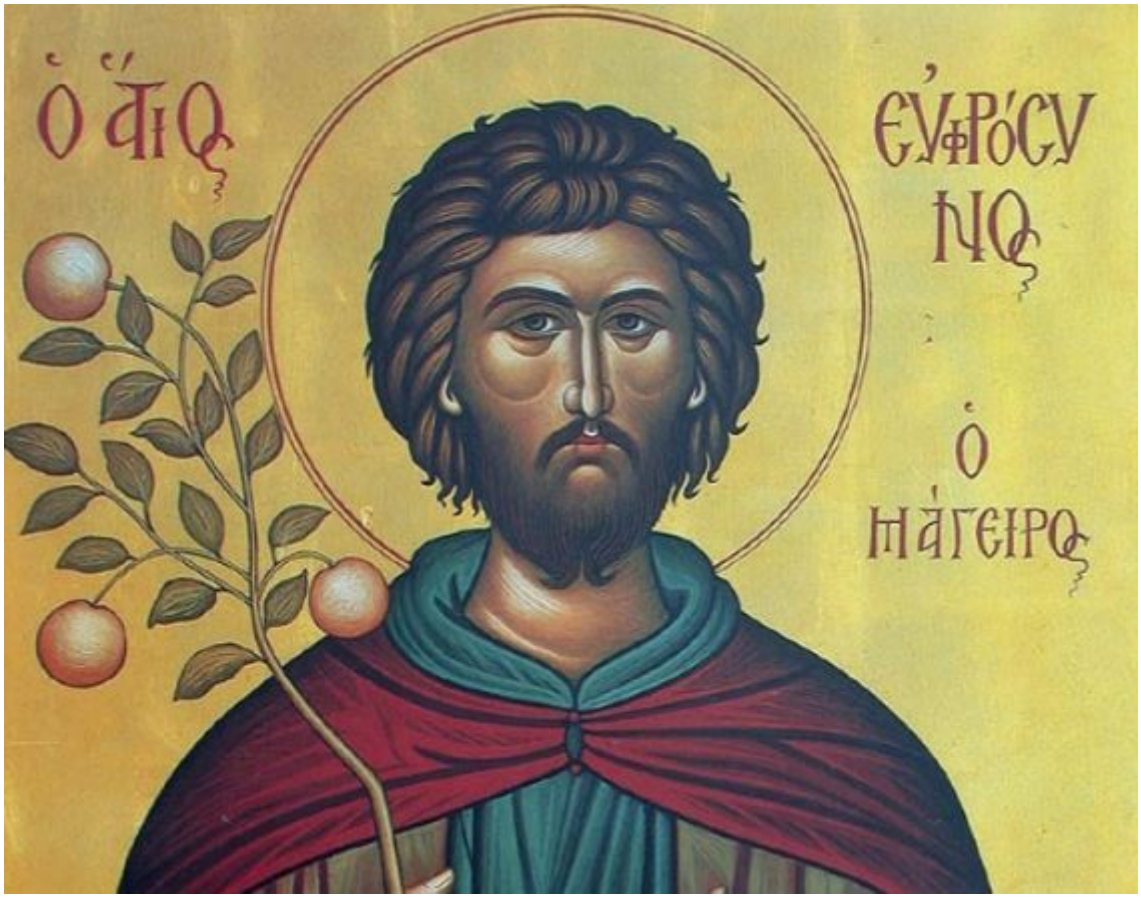
11/09/2026

11 Σεπτεμβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Ευφρόσυνος ο μάγειρας

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Μαρτύρων Δημητρίου φιλοσόφου, της συζύγου του Ευανθίας και του υιού τους Δημητριανού και των Οσίων Θεοδώρας της εν Αλεξανδρεία (†491), Ευφροσύνου του μαγείρου († θ΄ αι.) και Θεοδούλου.

Ο Όσιος Ευφρόσυνος σε ανδρική ηλικία εγκατέλειψε τον κόσμο και εισήλθε σε κοινόβιο, όπου εκάρη μοναχός. Περιφρονημένος από τους συμμοναστές του για την απαιδευσία και την απλοϊκότητά του, εγκολπώθηκε την ταπείνωση του Χριστού και τους υπηρετούσε στην διακονία του μαγειρείου. Και καθώς πάντα ήταν κατακαπνισμένος από την ανθρακιά και τις στάχτες, όλοι τον περιγελούσαν και τον ενέπαιζαν, άλλα και δαρμούς δεχόταν από τους αμελέστερους που έβρισκαν αφορμή την σιωπή και την ανεξικακία του. Αυτός όμως ο μακάριος με γενναιότητα καρδίας υπέμεινε τους εξευτελισμούς και τις ταπεινώσεις και άλλοτε

μεν λουσμένος στον ιδρώτα, άλλοτε δε λαχανιασμένος και χαρούμενος, διήνυε εν τω κρυπτώ το στάδιο των αρετών διαφεύγοντας την προσοχή των ανθρώπων.

Στο κοινόβιο εκείνο υπήρχε κάποιος ενάρετος ιερεύς, ο οποίος επί τρία χρόνια με νηστείες και προσευχές ικέτευε τον Θεό να του δείξει τα αγαθά, «ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Α' Κορ. 2, 9). Μία νύκτα, ενώ κοιμόταν, αρπάχθηκε ο νους του στον παράδεισο, σε πάντερπνο και μυροβόλο κήπο γεμάτο πολυποίκιλα δένδρα, εύοσμα άνθη και διαυγέστατα τρεχούμενα νερά, που γλώσσα ανθρώπου δεν μπορεί να περιγράψει. Ενώ διαλογιζόταν τίνος άραγε να είναι ο θαυμάσιος εκείνος παράδεισος, βλέπει τον μάγειρα της μονής Ευφρόσυνο στο μέσον του κήπου να απολαμβάνει τα άρρητα αγαθά. Έκπληκτος τον ρώτησε πως βρέθηκε εκεί και αν αυτός ήταν ο τόπος που ετοίμασε ο Θεός για όσους τον αγαπούν. Ο Ευφρόσυνος του είπε: «Εγώ μεν, τίμιε πάτερ, όπως γνωρίζεις, δεν ξεύρω γράμματα – από σας ακούω αυτά που λέγει ο Απόστολος. Επειδή όμως ελάχιστα βιάσαμε τον εαυτό μας, βλέπομε ένα μέρος από αυτά που ο Θεός ετοίμασε για όσους τον αγαπούν διότι άνθρωπος που φορεί σάρκα δεν θα αντέξει να δει περισσότερα». Ο ιερεύς τον ρώτησε αν είχε έλθει και άλλη φορά – ο Ευφρόσυνος του απάντησε: «Με την χάρη του Θεού εδώ μένω πάντοτε και είμαι φύλακας του κήπου». Τότε ο ιερεύς του έδειξε τρία ωραιότατα μεγάλα μήλα και τον ερώτησε αν είχε εξουσία να του τα δώσει. Ο Ευφρόσυνος τα έκοψε αμέσως και του τα έβαλε στο ράσο.

Την ώρα εκείνη κτύπησε το σήμαντρο για την ακολουθία του όρθρου. Ο ιερεύς, αναπηδώντας από το κλινάρι του, νόμιζε πως είχε δει όνειρο και εξεπλάγη όταν μέσα στο ράσο του βρήκε τους τρεις παραδείσιους καρπούς. Στον ναό είδε τον Ευφρόσυνο να στέκεται όπως πάντα στο στασίδι του. Πέφτοντας στα πόδια τον εκλιπαρούσε να του πει που βρισκόταν εκείνη την νύκτα. «Εκεί ήμουν, πάτερ», του απάντησε, «όπου με βρήκες». «Και τι μου έδωσες, δούλε του Θεού; πες μου», ρώτησε πάλι ο ιερεύς. «Τρία μήλα ζήτησες και σου τα έδωσα», του αποκρίθηκε με ταπείνωση ο μάγειρας. Ο ιερεύς του έβαλε μετάνοια και πήγε στην θέση του. Μετά την απόλυση έφερε από το κελλί του τα τρία μήλα, τα έδειξε στους αδελφούς και διηγήθηκε όσα συνέβησαν την νύκτα. Εκείνοι θαύμασαν και δόξασαν τον Θεό. Έπειτα τα κατατεμάχισαν και τα έβαλαν σε δίσκο. Όσοι μετέλαβαν από την ευλογία του δεσποτικού κήπου θεραπεύθηκαν από κάθε ασθένεια.

Ο δε μακάριος Ευφρόσυνος, την ώρα που οι μοναχοί άκουγαν προσεκτικά την διήγηση του ιερέως, άνοιξε την πλάγια θύρα της εκκλησίας και, φεύγοντας την ανθρώπινη δόξα, απομακρύνθηκε από την μονή και δεν φάνηκε ποτέ πιά.